

sees! Ma tahab teile tema wanemate ja esivanemate lugu kõneleda, mite seks, et ma Pühleri rahvast tahassis alwaks teha, maid et teie nende loost öpiksite Jumala teed targaste käia, — hale lugu ta kül on! Liis esivanem oli oma käed ilmasüütat werega roovastonud, ta poja Kristohwi käed olid ülekohtuga saadud waraga ühes, ja tema poja, Liis iša käed tundsiwad mölemast süüst, siis oli selle suguvösa mõöt ääreni täis, ja tema aset ei tunta enam maa peal. Kõik kolm nemed suriwad ähilist surma ja Liis, kes nende ainsaks warapärijaks jäi, elas kül kaua aega, aga ei olnud selle pitka ea sees palju õnnega koos, sest Jehowa ütleb: „Mina tahab wanemate patud nihelda laste käte kolmandamast ja neljandamast põlvest saadik.”

Nob, pangge tähele ja pidage meeles, mis ma teile nüüd saan kõneleda:

„Liis esivanema nimi oli Madis, ja elas tema kaua aega enne minu sündimist M..... maafonnas ühe suure krahviherra mõisas.

Kord ütles tema ühe talumehele, otsegu kuri Ahab Nabotile: „Anna mulle oma viinamägi, ta sünniks mulle õige parajaste rohuajaks.” Talumees ei tahtnud oma käest äraanda. Madis, wiha täis, töötis rasket malekaebdust tema peale, (ei tea mina just mite, mis osja ta mehe peale süüks ajas), ja lasti teda torni panna. Krahviherra pidi sel korral kotu ärasöitmata ja kinnitas Madisele föwaste, et ei pidand mehega midagi furja etewõetama, ennegu tema ise pid i tagasi tulema, aga kurjal waenlasel ei olnud rabu midagi, enne kui oma furja tegu oli otsa saatnud. Ta waletas ja wandus ja ajas senni kõhtu möistjate peale, kui nemed viimaks waeje süüta mehe peale kohut möistsiwad, et teda pidi mölla poodama kaarnate roaks.

Viimsel ööl enne mehe surma nägi Madis unenägu, mis ta ihukarwad wärisema pani. Ta nägi unes, nagu oleks tema ise surnud ja põrguteed käimas. Kui põrgu wärawate ligi sai, wahtis kuriwaimi ise läbi prau ja juhtus teda nägema. „Oih,” ütleb kurrad,